

mentet. Endvidere er der i samme Punkt indsat Bestemmelser om Medtagelse af andre, tamme Smaadyr ligesom i international Trafik.

Sidste Linie i det nuværende Punkt 1, hvorefter Jernbanen intet Ansvar har for Genstande, som medføres i Kupeerne, er nu anført som Stk. 3 og udvidet til, at en rejsende, som medfører Genstande eller Dyr, selv har Ansvaret for disse og desuden for enhver Skade, som, uden at det skyldes Fejl fra Jernbanens Side, opstaar ved Medtagelse af Haandrejsegods eller Dyr. Dette svarer til Bestemmelserne i international Trafik.

I § 14, Stk. 1, er foretaget en Tilføjelse om, at de Genstande, som en Rejsende fører med sig og lader indskrive som Rejsegods, skal være „til egen Brug“, hvilket ogsaa hidtil har været en Forudsætning.

I samme Paragraf, Stk. 1, under c (2. Stk. i den hidtidige § 14), hvor det er anført, at Rejsegods skal være befriet for ældre Mærker, er tilføjet: „eller ogsaa skal disse være gjort ulæselige“, hvilket betyder en Lettelse for de rejsende, idet Mærkerne da kun behøver at overstreges paa tydelig Maade.

I § 14, Stk. 2, (sidste Stk. i den hidtidige § 14) er der med Hensyn til Begrebet „egentligt Rejsegods“ henvist til den Opregning heraf, som findes i Personbefordringsreglementet, og der er gjort en Tilføjelse om, at der for andet Rejsegods, som kan indskrives, skal betales Fragt af Godsets hele Vægt, hvilket svarer til de hidtil fulgte Regler.

I § 16, Stk. 1, er tilføjet en Bestemmelse om, at den højeste Erstatning, der kan forlanges udbetalt for en bortkommen eller beskadiget Rejsegodssending, er 1 500 Kr., medmindre den rejsende ved Rejsegodsets Indlevering har tegnet Interesse i Afleveringen og betalt det herfor fastsatte Gebyr, eller der foreligger Forsæt eller grov Uagtsomhed fra Jernbanens Side, i hvilke Tilfælde der kan ydes en højere Erstatning paa samme Maade som for Gods; herom bemærkes følgende:

I international Trafik er der nu fastsat en Maksimalerstatning for Rejsegods (40 Guldfrancs pr. kg), og det samme er Tilfældet i forskellige Landes interne Trafik (f. Eks. i Norge). Det maa anses for rigtigt, at der ogsaa i den interne danske Trafik fastsættes et saadant Maksimum, idet der

bestaar et aabenbart Misforhold mellem den yderst ringe Godtgørelse (som oftest kun et Indskrivningsgebyr), som Jernbanen oppebærer for Befordringen af en Rejsegodssending, og den ofte meget betydelige Værdi af Godset, som forlanges erstattet i Tilfælde af Bortkomst eller Beskadigelse. Det vil derfor være naturligt, at en rejsende, som for indskrevet Rejsegods ønsker at sikre sig en større Erstatning end 1500 Kr., henvises til ved Indskrivningen af Rejsegodset ligesom i international Trafik at tegne „Interesse i Sendingens Aflevering“, eller, hvis saadant foretrækkes, at tegne en Rejsegodsforsikring i „Europæiske Vare- og Rejsegodsforsikrings A/S“, med hvem Statsbanerne har sluttet Overenskomst.

I §§ 17 og 18 har det hidtil været anført, at en rejsende, der faar udbetalt Erstatning for bortkommet Rejsegods, kan tage det Forbehold, at Rejsegodset, hvis det findes, skal leveres ham tilbage frit „paa en indenlandsk Post- eller en europæisk Jernbanestation“, og at forsinket Rejsegods skal leveres den rejsende frit „paa en indenlandsk Post- eller Jernbanestation“. Dette er nu ændret til, at Rejsegodset i begge Tilfælde skal leveres den rejsende frit „paa en af ham meddelt dansk Jernbanestation“. Disse Ændringer har ikke nogen nævneværdig praktisk Betydning for de rejsende, men forekommer naturlige.

I § 18, Stk. 1, er den Erstatning for Afsavn, der kan ydes den rejsende ved forsinket Levering af Rejsegodset, forhøjet fra 25 Øre til 35 Øre pr. kg og Døgn, og Stk. 2 er omredigeret saaledes, at det tydeligere udtrykkes, hvad den rejsende har Krav paa.

I §§ 19 og 20 er indsat forskellige Bestemmelser om levende Dyr, som nu findes i §§ 52—55, idet man har anset det for mest praktisk at indordne Bestemmelserne om levende Dyr i Bestemmelserne om Gods, hvorved Afsnit IV i Loven udgaar.

I § 21 er foretaget en Sondring mellem de Angivelser, der altid skal findes i Fragtbrevet (Stk. 1), og de Angivelser, som ikke er obligatoriske (Stk. 2).

Endvidere er der her og bl. a. i § 23 foretaget de fornødne Tilføjelser med Hensyn til Godsets Befordring i Jernbanens Transportbeholdere (Containers), hvilken Befordring ikke fandtes, da den nuværende Takstlov blev formuleret.